

GOMOLYÁT

A NAGYERNYEI REFORMÁTUSOK GYÜLEKEZETI LAPJA 3. SZÁM, 2007 JANUÁR

“A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítve és magasztalva az Istent...” Lk. 2,20

A megszületett Jézussal való találkozás utáni időről szól a Lukács evangéliumának idézett része. Azokról a vadonban jószágait őrző, az időjárás viszontagságaitól eldurvult külsejű, de meleg lelkű pásztorokról, akiknek fontosabb lett a hírről való meggyőződés, a testi szemmel való látás beteljesülése, mint a rájuk bízott jószág további őrzése, az esetleges kárban való veszteségnél. Kevés ilyen emberrel találkozunk ma, aki egy bizonytalan kijelentésre elindulna keresni azt, akiről mennyei lények évezredekkel ezelőtt, beszéltek. De mégis, hála Istennek, vannak ilyen emberek! Nélkülük nem lenne szép a karácsony, nélkülük nem is lenne karácsony, mindenki maradna a maga otthoni kényelmébe.

A Szentírás nem beszél arról, hogy ajándékot vittek volna a megszületett Jézusnak, a mesékben szépítették a történetet, megtoldva az emberi irgalmasság gondoskodó szeretetével. Mit is vihettek volna a nomád életmódot választó pásztorok? De mégis, megérte, hogy elmentek? Mert a legtöbb ember így számíthat magában: megéri, hogy kimozduljak, hogy elmenjek az otthon kényelméből, a televízió elől, a pohár mellől?

(folytatás a 8. oldalon)

K. I.

JANUÁRI IMÁDSÁG

*Gondviselő Istenünk, irgalmas Atyánk!
Jó nekünk ez esztendő kezdetén is Rád
bízni életünket, mert tudjuk, hogy velünk
maradsz minden napon. Milyen
csodálatosak a te utjaid, amelyen járatni
szeretnéd gyermekeidet. Bár, orcánk
pirulásával valljuk be, inkább szeretünk
a magunk ösvényein járni, kitaposott
ösvények ezek, sokan járnak itt. Sokszor
nem vesszük észre, hogy a pusztulásba
sodródunk és elveszünk, mert Te
hiányzol. Bocsáss meg Istenünk!
Ajándékozzál meg az újesztendőhöz
szükséges új szívvel is bennünket, hogy
örülhessünk jelenlétednek. Segíts, hogy
ezt az esztendőt is a Te ajándékoként
fogadjuk el, és úgy vigyázzunk minden
napjára, mint akik megtanulták, hogy
minden nap kegyelem, lehetőség a
megújult életnek élni. Taníts bennünket
bölcsségre, hogy megláthassuk:
szereteted kísér az örömben, bánatban
egyaránt. Tarts ébren, hogy Igéd
tanítására figyelhessünk, ne hanyagoljuk
el a vasárnaponkénti Veled való
találkozást. Segíts, hogy sokszor tudjunk
összegyűlni hozzád Igéd hallgatására,
imádkozásra, szent nevedet dicsérni
énekekkel, örülni egymás látásának. Adj
békességet minden Téged szeretőnek.
ÁMEN*

Kőtemplomunk építésének előzményei.

I. Apaffi Mihály halála (1690) az erdélyi fejedelmek korának a végét jelentette. Erdély is betagozódtott az osztrák birodalomba, annak Guberniumává váltott. 1692-ben már Nagyernyében is katonai *statiot* létesítettek. Hogy az osztrák katonaság hogyan bánt a lakossággal meg tudhatjuk egy 1716-ból származó okiratból: „ ...az német militia,...megszállván az falukban, magát bőv ebéddel, pecsenyével, borral, lovát szénával ajándékoztatja, nem kevés romlásával és kárával a szegénységnek, melynek alkalmatosságával a szegénységet verik, rongálják, vérbe keverik, bénává teszik...”

1768 április 22.-én sulyos tragédia szakadt falunkra és ezen belül református egyházközségünkre: „Meg-szomorodott szívvvel említjük, hogy ezen folyo esztendőbe Aprilisnek 22 dik napján N. Maros Székbe N Ernye nevü faluban, valami cigányok műhelyekből hirtelen tűz támadván s feletti nagy szél lévén tizen nyolc házak hozzá tartozandó épületekkel együtt megégtenek, ezek közül Pap és mester életén lévő Parochiális minden épületek porrá és hamuvá lettenek...Tagjaink közül sokan elégtének és semmivé lettenek, igen kevesen és gyámoltalanul vagyunk..”- panaszolták az ernyei reformátusok. 1768 nyarán esperesi engedéllyel kéregetni indultak. Szinte egész Erdély területét bejárták és alamizsnát gyűjtöttek, amiből rendbetették egyházi épületeiket.

Az 1770-es évek végére már templomuk is annyira tönkre ment, hogy elhatározták újat építenek. Ennek érdekében a főkirálybíróhoz fordultak segítségért:

„...mi reformátusok...azon munkálkodnánk, hogy sövényből és fából lévő templomunknak helyébe kőtemplomot építsünk...Anyaszentegyházaink is teljességgel pusztulásra juttattattak, mostanában is, hogy nyakunkba ne omolják fákkal kellett támogatnunk és utoljára arra jutunk, hogy még a se léssen a hová Istenünk tiszteletére összegyűlhessünk...”

1777-be Mária Teréziától engedélyt kaptak az új kőtemplom építésére, sőt még azt is megengedte a császárnő, hogy újra kéregetni induljanak. A kolduló levél szövege:

„Kegyes Olvasó

Méltóságos Fő-rendek, minden rendben 's állapotban lévő Kegyes Keresztyének Felséges Koronás Királynne Aszszonyunk Mária Therésia ő Felsége Kegyelmes engedelmeiből egy Kő Templomot Kő Tornyával edjűtt akarnánk Isten segedelméből építeni, de mivel végben vitelére igen nagy Sumpus kívántatik, hogy Sumptusunk valamivel szaporodnék, bátorkodtunk folyamodni alázatassággal a Kegyes Jóltévőknek szivből származandó alamizsnájokhoz: minthogy eleitől fogva a Keresztények az Isten Ditsőségére célzó dolgokban egymást örömmel segítették mi-is Isten Ditsősége körül fáradozván, bizodalunk vagyon azon költsön Segítség iránt ezzel vagyunk Nagyságtokk, Kegyelmekek alázatos kész Szolgái a N Ernye Refor. Ecclesiánk közönséges Tagjai.”

A kéregetők nagyon sok nemes lelket indítottak arra, hogy segítsen, adakozzon és már 1777-ben elkezdhatték a nagyméretű munkálatot előkészíteni.

Nemes Gyula

HUMOR: Két srác beszélget: - Ti szoktatok imádkozni az étkezések előtt?
- Nem, az én anyám jól főz!

Élettörténet...

Szomorú gyermekkorra volt, édesapját korán elveszítette, édesanyja, mint iskolatakarító, kevés kis fizetéssel meg alkalmi munkákból tartotta fent magát és két fiú gyermekét. Bátyja jó tanuló, értelmes gyermek lévén az enyedi tanítóképzőbe került, s neki juhok mellett kellett szolgálni, hogy bátyja tanítását fizetni tudják. Felcseperedvén, jó kötésű, nagy erejű fiataként gazdálkodni kezdett, szép állatokat tartott, míg nem a kollektivizálás elvitte mindenét. Bátyja, ki közben otthagya a tanítóságot, milíciaképzőben jogot is végzett, megcsömörölve a rendszer embertelen salakterméséről egy kisvárosi gyárban lett szakmunkás és ide beprotezsáta az időközben megnősült öccsét is. A nagy munkabírású fiatalember hamar „élmunkás” lett, jó táncú lévén a gyár táncgyűttesébe is bekerült, huszonéves lévén erejére felfigyeltek a durva sportot űző sportklub vezetői is, s egy félévi edzés után nélkülözhetetlen volt a csapat számára. Dolgozott is, sportolt is! Nagyteljesítményű munkájáért a volt diktátor saját kezűleg tüntette ki, amire nagyon büszke volt, a sportban az országos válogatottba is nevesítették, egyszerűen majdnem mindent elért, amit halandó ember dicsőségben magának mondhat. Isten, egyház, templom nem létezett életében, csak a szelíd lelkű felesége imádkozott titokban. Neki, ha Isten nevét említették, akkor mindig így kiáltott fel: "Hol van Isten, jöjjön ide velem birkózni!" „Hallgass, hallgass, kérlek szépen, ne vétezzél!", csillapította sírva ilyenkor a felesége. Aztán meghalt a fiatal felesége, anya nélkül hagyva három kiskorú gyermeket. „Miért? Miért éppen az én feleségem? Istenem mit vétettem?” kiáltott fájdalmasan a nagy erejű élmunkás és országos válogatott sportoló. Gyermekei felnőttek, elváltak, megnősültek, feleséget temettek, újránősültek, az édesapa, a valamikori magabiztos nagy erejű fiatalember, könnyes szemű nyugdíjas lett. Négyeszer esett össze, négy infarktusa volt, nagyon megijedve él. Nagyon fél a haláltól, birkózott Istennel és földhöz csapódott, ráadásul a múlt évben karácsony előtt a negyedik infarktusa közben helikopterrel szállították a vásárhelyi szívsebészetre, életmentő műtétre. „Meghalok?” kérdezte megijedve. "Nem!" válaszolt a lelkesze. "Isten lebirkózott, földhöz csapott, de nem öl meg, Ő kegyelmes hozzád, Ő a te szerető Istened, megengedi, hogy felállhass újra, és újra kezdhesd Vele életedet, új életlehetőséget kapsz. Karácsonyra készülünk! Megváltó született, a te Megváltod is! Örülj Neki!" Vajon megértette-e ezt az evangéliumot?!!

K.I

Az EU Nagyvernében, Nagyvernye az EU- ban,

A rendszerváltás 16. évében, megértük, hazánk 2007 január elsején csatlakozott az Európai Unió tagállamaihoz, ami elsősorban állampolgáraink mentalitásváltozását és társadalmunk minőségi változását követeli meg. Az uniós tagság szabadpiacot, strukturális és fejlesztési alapokhoz való hozzáférést, az állami intézmények átalakítását, a szabad mozgásteret biztosítja. Az uniós tagság gazdasági katalizátor is lesz, de közös erőfeszítéssel és helyi összefogással meg tudunk felelni a kihívásnak, mert ha megértjük és elfogadjuk az európai értékeket, ezek pedig sajátosságaikkal bővülnek, akkor derülő lesz.

A legsürgősebb tudnivalók a község gazdáinak az, hogy 2007 novemberig a mezőgazdasági támogatások a hazai rendszer szerint érvényesülnek. Április 1-je az uniós kvótarendszer kezdőpontja, amely időponttól a földalapú támogatásra minimum 1,30 ha megművelt terület kell. Szükséges a gazdaságok nyilvántartásba vétele: parcellák beazonosítása, esetleges kiigazítások, mert elmaradhat a remélt támogatás (ami tkp. a reális haszon).

Nagyvernében január 19.-én 10 órai kezdettel az Ált. Isk tornatermében, nagy fontosságú felkészítőt tartanak a gazdáknak, mert ezután minden gazda pontos napi nyilvántartást kell vezessen a tej minőségéről, mert komoly büntetésekre számíthat az, aki nem teljesíti vagy túllépi a kvótát. Új területrendezési szabályzat tiltja gazdasági létesítmények, istállók építését 500 m távolságon belül a legközelebbi lakóháztól. (folytatás a 8. oldalon)

Jánosi Ferenc polgármester

Nagyernye könyvtáralapítója, Jenei Sándor (1914- 2003)

Jenei Sándor, az édesapám, 1914 szeptember 11.-én született Jenei Sándor és Zoltáni Ilona 6. gyermekeként. Az egész család szívvel- lélekkel kötődött Nagyernyéhez. Emlékeiből sok kedves történetet reánk örökített. Ezekből szeretnék most néhányat a mai gyülekezetnek átnyújtani.

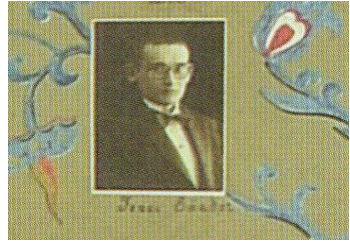
Kisgyermek korában, a tavaszi és őszi időben, amikor a teheneket legeltette hasonló korú osztálytársaival, a játszótársak mindig kérték, hogy meséljen. Ő szívesen mesélt, mert sok mesét olvasott és tudott, és mesélni is szeretett, de kikötötte, hogy csak akkor mesél, ha a gyermekhallgatóság vállalja, hogy helyette “térít”, ha a jószág a tilos felé tart. A játszótársak vállalták a térítést, Sanyi a mesemondást. A pajtási kapcsolatok pedig folyamatosan erősödtek. Akkor a Nagyernyei Egyházközségnek egy nagyon derék és hűséges kurátora volt, akit a papcsemeték apraja “ kurá bácsinak” hívott. Lelkész és kurátor kölcsönösen nagy tisztelői voltak egymásnak. Ez abban is kifejezésre jutott, hogy a szülő szüretre kölcsönösen eljártak egymáshoz. A gyermekekben nemcsak a szőlőnek és a libapecsnyének a jó íze maradt meg, hanem a talpig becsületes emberek barátságának jó íze is, amiről édesapám más vonatkozásban is sokat beszélt.

1924-ben került a Marosvásárhelyi Református Kollégiumba. Ebben az időszakban kezdett egyházunkban a belmisszió kibontakozni. Ennek egyik hasznos kísérője volt, hogy az egyes egyházközségekben és különböző szövetségekben könyvtárakat hoztak létre a társadalom művelése és műveltségi színvonala emelése érdekében. A gimnazista ifjú elhatározta, hogy gyülekezeti, szövetkezeti és közületi támogatással létrehoz egy ifjúsági könyvtárat. Néhány év alatt szép gyűjtemény alakult ki. Különlegessége volt az, hogy a művészi érzékkel megáldott diák a nagyernyei templom képével egy fametszetet készített, amelyen ott állott a felírat, hogy:

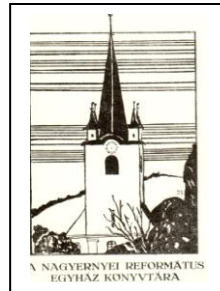
A Nagyernyei Református Egyház Könyvtára
Ez az ex libris – könyvtári jegy – minden könyvtári könyvbe bele került. Legalább 100 darab ilyen metszetet még a 80-as években is láttam a fiókjában, ahol kedves emléktárgyait őrizte.

Bizonytal azért, mert remélte, hogy ez a könyvtár később is gazdagodni fog. A második világháború alkalmával a gyülekezet tagjai úgy próbálták megmenteni ezt a könyvtárat, hogy mindenki vitt belőle néhányat haza. Így sikerült a könyveket a katonák pusztításától megmenteni. Nagyon hasznos lenne, ha ma azok, akiknél ebből a gyűjteményből még megtalálható az elmenekített könyv, az most visszaadná, hogy ez az egykori gyűjtemény újból beépülhessen a gyülekezet lelki és szellemi életében. Hősök voltak azok akik akkor megmentették a könyveket és hősök lesznek azok, akik most újból visszaszolgáltatják azokat a közösségnek!

(folytatás a 6. oldalon)

Jenei Sándor
“ablóképe”

A könyvtár
Ex librise.

Jenei Tamás ref lelkész

ŐSEREDETŰ MAGYAR NÉV TANÁCSADÓ

Magyar édesanyák és édesapák! Az újszülött magyar gyermek ősmagyar eredetű neve hirdesse büszkén, hogy a Kárpátmedencében olyan nép él, mely múltjához, áldott ősei emlékéhez és önmagához hű marad. A magyar név: hit és színvallás, kegyelet a nemzeti múlt iránt és zálog népünk fennmaradására.

A magyar édesanyák és édesapák kezében van a magyar jövőendő!!!

Ősmagyar eredetű fiú nevek: Aba, Abony, Adorján, Agárd, Ajtony, Aladár, Alán, Alpár, Apor, Attila, Ákos, Álmos, Árkos, Árpád, Bajcsa, Balambér, Balassa, Balmaz, Baranya, Barla, Barna, Batur, Bács, Bánk, Bátor, Bede, Bedő, Bendeguz, Bende, Béla, Bihar, Bodor, Bodrog, Botond, Buda, Bulcsú, Csaba, Csanád, Csongor, Darvas, Dész, Elemér, Előd, Eörs, Ede, Etele, Érd, Farkas, Fejes, Finta, Firtos, Fodor, Gedő, Géza, Góg, Göde, Gyarmat, Győr, Győző, Gyula, Hargita, Harkány, Horka, Hős, Huba, Hunor, Ika, Ipor, Jenő, Kabos, Kalocsa, Kádár, Kál, Kálmán, Kászton, Kelemen, Kemeses, Kende, Keszi, Kocsárd, Komárom, Kond, Kund, Koppány, Kurszán, Kusid, Lebéd, Lehel, Lél, Levente, Magóg, Magyar, Makó, Mikó, Nimrod, Nyárád, Ond, Őrs, Pécs, Póka, Sajó, Sólyom, Sudár, Szabolcs, Szalárd, Székely, Szilágy, Szilamér, Szilárd, Szittyta, Szörény, Taksony, Tardos, Tarján, Tas, Táltos, Tápé, Tiborc, Tihamér, Töhötöm, Turul, Ubul, Vadász, Vajk, Vazul, Vid, Vitéz, Zalán, Zágon, Zete, Zoltán, Zsolt, Zombor, stb, stb....

Ősmagyar eredetű leány nevek: Ajnácska, Alma, Anikó, Ara, Aranka, Árvácska, Baba, Bájós, Biborka, Bogárka, Boglárka, Büszke, Csilla, Csinos, Csöpi, Delinke, Emese, Emőke, Enikő, Etelka, Fánicsika, Fehérke, Felhőske, Furuzsina, Géda, Gyopár, Gyöngyi, Gyöngyös, Gyöngyvér, Gyöngyvirág, Hajnácska, Hajnal, Hajnalka, Harmat, Ibolya, Ildikó, Ilma, Ilona, Imola, Inke, Iringó, Jávorka, Jolán, Karcsú, Katica, Kecses, Kedves, Kincs, Kincső, Kinga, Lenke, Lilla, Magyarka, Maros, Napocska, Napsugár, Pintyőke, Piroska, Réka, Rózsa, Sarolta, Sugárka, Szende, Szőke, Tulipán, Tünde, Tündér, Üdvöske, Viola, Virág, stb, stb...

(A Nyers Csaba által összeállított teljes névsor megtalálható a szerkesztőségénél.)

Nyers Csaba

Tükör

Benézek a tükörbe
látom, nem vagyok görbe,
arcom, szemem ragyog.
Ép testem, kezem, lábam,
s magammal általában
elégedett vagyok!

De Uram, ha megnézem
magam szemed tükrében,
s szívem megismerem,
hogy csupa bűn, meg átok,
rémülten felkiáltok:

- Jaj Istenem!

Bódás János

Fotó: Török László

Nagyernye könyvtáralapítója, Jenei Sándor.
(folytatás a 4. oldalról)

1932- 1936 között végezte el e Teológiát. Egy évig az Erdélyi Református Egyházkerület külmisziói utazótitkára volt, majd segédlelkész Alsócsernátonban és Csíkcsicsón. 1939-től pusztakamarási, 1946-tól rákosdi, 1956-tól 1982-ig, nyugdíjba vonulásáig hosszúfalusi lelkész. 2003-ban hunyt el Kolozsváron. Sírján ma egy kopjafa őrzi az emlékét.

(A képen a három Jenei fivér látható, balról- jobbra Sándor, Imre és Jenő 1975-ben, mikor utoljára jártak együtt szülőfalujukban, Nagyernyében.)

Gyülekezeti munkájának a sarokköve, amint az a fenti életrajzi morzsákból is sejthető a gyermek és az ifjúsági munka volt. 1970-től, amikor elkezdték ismét szervezni az irodalmi olimpiákat, több ifjú, - aki az ő műhelyében, a különböző gyülekezeti rendezvényeken szerette meg az irodalmat és a versmondást – szerzett előkelő helyezést. Legalább 30- 40 olyan ember van Erdély szerte, aki az ő ösztönzése, erkölcsi és anyagi támogatása nélkül nem szerzett volna egyetemi oklevelet. Ezek között a legkiemelkedőbb a nemrég elhunyt Sütő András volt.

Egyházát és népét hűséggel szolgálta életének mind a 89 éve alatt. Szülőfalujáról mindig nagy tisztelettel és szeretettel beszélt. Ezért nem volt nehéz a feladat, hogy egy ilyen reá emlékező és emlékeztető cikket összeállítsak. Én is tisztelettel és szeretettel köszöntöm a mai nagyernyei gyülekezet minden tagját és egyben boldog újévet kívánok.

Teveled az Isten

Az Istenhez gyöngye szódat emeled:
Teveled lessz akkor az Isten.

Elvesztetted szegény, kóbor magadat:
Ha szabad: segítsen az Isten.

Ady Endre

Idősebb tövissi báró Bálintitt József 130 éve hunyt el.

Bálintitt József, a hasonló nevű költő édesapja, 1808-ban született Bálintitt György és gróf Petki Mária gyermekeként. Élete során számos politikai, egyházi és katonai tisztséget töltött be. Például 1847-ben Marosszék római-katolikus főkirálybírája, 1848-49-ben a kir. törv. tábla tiszt. számfeletti bírása és nemzetőr százados, a 12. Marosvásárhelyi Honvédszászlóalj 5. Poklos utcai századának parancsnoka. Idősebb báró Bálintitt József elhunyt 1877 január 20.-án Nagyernyében. Idézet egy korabeli marosvásárhelyi lapból: (Marosvidék, hetiközlöny, 1877 január 28.)

„A nagy-ernyei kastély gyászba bo-
rult f hó 20.-án. A kastély ura be-
végezte földi futását s 69 évvel az
örök nyugalom honába költözött.

A vidéki arisztokrácia és nemesség
M-Vásárhelyről az értelmiség nagy
képviselője vett részt boldogult te-
metésén, mely f. hó 22.-én d u 3 óra
kor Nagy-Ernyén vette kezdetét és
d u 5 órakor M-Szt-Györgyön a
gróf Petki-féle sírboltnál ért véget.

...a kocsik hosszú sorától kísérve Gyulai Lajos négyfogatu dísztemetkezési kocsijára tették
a nemes porokat...A falu népe gyalog kísérte sírjához nemes patrónusát...

Az ernyei báró gyászjelentése a következő: Özv. id b Bálintitt Józsefné sz sárosberkeszi
Kathona Juliánna a maga és egyetlen fia báró Bálintitt József... nevében megszorodott
szívvel jelenti... már csak néhai tövissi idősb báró Bálintitt József f. hó 20.-án reggeli 7
órákor, élete 69-ik, boldog házassága 26-ik évében rövid szenvedés után tüdő lobban
történt gyászos kimúltát... Nem csak családját, nem csak ösmerőseit, hanem az
emberiséget szerette és a szép természetnek tudományosan művelt bámulója, titkainak
tanulmányozója volt s kedves kertjének fáit és virágait gyermekeiként ápolta...”

A kastélyról készült kép 1953-ban készült. Megfigyelhetők rajta a különbségek, mai
arculatához viszonyítva.

Nemes Gyula

A múlt.

Végignézve a pusztaságon
Mely a múlt, megdöbbenve látom
Mily kevés maradt a világból
Mely körülvette ifjúságom.-
Az emlékek vízi növények,
A hulló könyvekből élnek.

Báró Bálintitt József

A tudomány vallás nélkül- béna.

A vallás tudomány nélkül- vak.

Mindkettő tevékenységének szüksége van
Istenbe vetett hitre. Csakhogy a vallásnak
a kezdetén áll Isten, a természettudományok-
nál pedig minden meggondolás végén.

Az egyiknél a fundamentumot jelenti.

A másiknál felépítményének koronája.

Albert Einstein

HUMOR: Ószinte ima: Uram adj türelmet... de azonnal!!

A magyar népi kézimunkák motivumai:

III. Krizántém:

“**A pásztorok pedig visszatértek...**” (folytatás az 1. oldalról)

Nem találunk leírást arról, hogy felcsomagolva, megpakolva, zsebeiket megtömve indultak volna haza felé. Elmentek, megtalálták, elmondták Máriának is az üzenetet, és...

“**...visszatértek...**” Vissza az előbbi foglalkozásukhoz, vissza a magára maradt nyájhoz, vissza a fáradtságos, veszélyes nomád életmódhoz. A megszületett nem osztogatott csomagot a *jópásztoroknak*, nem tömte meg zsebüket pénzzel, hogy más, jövedelmezőbb életformát válasszanak, vállalkozást indítsanak...Pedig milyen más, nagyobb elvárásaink vannak nekünk...! Valamit azért mégis kaptak, mert:

“**...dicsőítve és magasztalva Istent**” indultak vissza *munkahelyükre* ! Valaminek történnie kellett ezeknek az embereknek az életében, valamilyen csodálatos, új érzés, indulat tölthette el szívüket, egész lényüket, hogy énekelve, Istent magasztalva, Isten dolgairól beszélve indulnak hazafelé. És ha gondolatban velük megyünk, szinte látjuk, örömet sugárzó arcukat, amint szeretteikkel találkozva mesélik karácsonyi élményeiket. Látjuk, amint térdeikre veszik gyermekeiket, unokáikat és mesélnek a csodálatos éjszakáról, angyalokról, jászolbölcsőben fekvő gyerekekről...Tehát meggazdagodtak, erősebbek lettek a hitben, az öröm valóságos életérzés lett életükben, fontosnak érezték magukat, mert Isten rájuk talált, ők is megtalálták Istenüket. Nekik ezt jelentette az első karácsony! Neked hozott-e ajándékot, mert ugye elmúlt a karácsony. Hogyan, milyen érzéssel indulsz visszafelé a mindennapi munkahelyedre, szeretteid közé? Ha nincs benned pásztori öröm és meglegedés, akkor ez a karácsony sem hozott semmit... A legszegényebb maradtál...!

Az EU Nagyernyében, Nagyernye az EU-ban.

(folytatás a 3. oldalról)

A nemzetközi műútkon, amely a falunkat is átszeli, tilos szekerekkel közlekedni. Az idős korosztálynak, ki földjét megművelni már nem tudja, előnyösebb a mezőgazdasági életjáradékot választani. Erre a 62. életévét betöltő személy jogosult, akinek a tulajdonába 10 hektárig terjedő mezőgazdasági terület van, amiről tulajdonbizonylata van, és azt eladja, eladományozza, vagy bérbe adja. Az összeg évente 50- 100 eurónak megfelelő összeg minden hektár után. Az életjáradék személyre szól, nem ruházható át. A gazdálkodni vágyó családok, kellő információ birtokában, pályázat útján, sikeres farmerekké válhatnak, ha komoly szándékkal, szaktudással és kitartó munkával akarják is ezt. Ehhez kívánok sok sikert.

8

Gomolyát:	A nagyernyei reformátusok gyülekezeti lapja.
Szerkeszti:	Komaromi István református lelkész és Nemes Gyula helytörténész.
Szerkesztőség:	komaromi @ orizont. net
Telefon:	(004) 0265- 335104 vagy (004) 0265- 335241